

1. SZÁM

Lakoma

XV. Egressy Béni Országos Színjátszó Fesztivál
2013. december 5-8. Szepsi és Buzita

A XV. Egressy Béni Színhátszó Fesztivál elé

Immár tizenötöd-ször gördül fel a függöny az egyik legfiatalabb, mégis évek óta legnépszerűbb szlovákiai magyar színhátszó fesztiválon. Az eltelt évek mérlege több mint 150 előadás, több ezer szereplő, sok-sok új csoport, köztük rendszeres visszajárók.

Nemegyszer leírtuk már, valahol a kishitűség hozta létre ezt a fesztivált, a falusi csoportok többsége ugyanis nemigen merészkedett el a Jókai Napokra, s az akkori amatőr színhátszó vezetők próbáltak egy olyan fórumot

teremteni, ahol ezek a sok-sok helyen évtizedek óta működő csoportok félre merték tenni kishitűségüket, és mertek fellépni a falujukon kívül is a ténylegesen világot jelentő deszkákra.

Az alapító atyák és anyák egyúttal a keleti végeket is szereték volna bevonni a szlovákiai magyar vérkeringésbe, s a választás Királyhelmece-re esett. Gyorsan rájöttek persze, rossz döntés született. Az akkor is fájdalmasan megosztott helyi közösség nem bizonyult jó házigazdának, az első alkalommal a Bodrogközbe elutazott csoportok gyertyafény mellett, zúzmarás hidegben mutatták be előadásukat. A fesztivál 2000-ben új helyszínnel próbálkozott, s a választás Szepsire esett, a helyi szervezők a közeli Buzitát is igyekeztek bevonni a fesztiválba. Azóta tizenhárom felvonás telt el, s ha lehet felvidéki siker-történetről beszélni, akkor ezt a megállapítást most nyugodtan megkockáztathatjuk. Folyamatosan emelkedő előadásszám, egyre több új csoport, a helyi közösség elismerése, Egressy Béni Ferenc György által Szepsi főterére megálmodott szobra, emlékkönyv a tízéves évfordulóra,

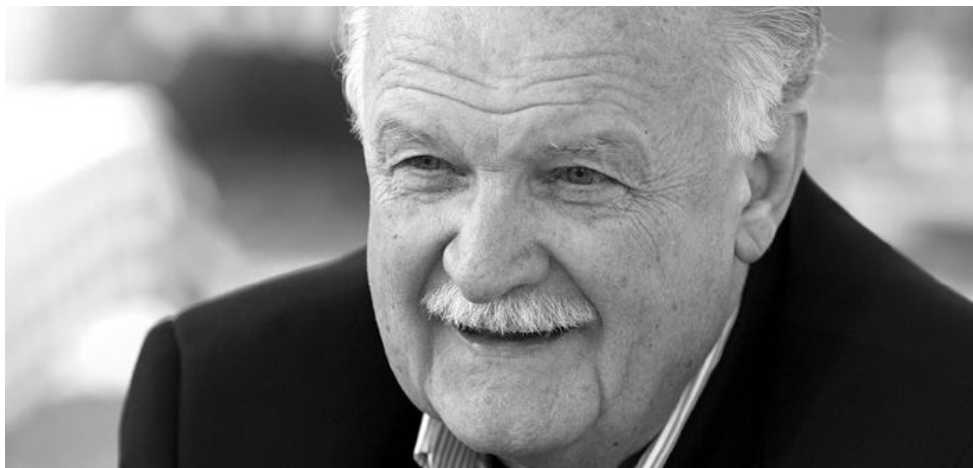
díszzőkök és borok kavalkádja, Mics Károly-életműdíj az amatőr színjátásban való tevékeny részvételért, Németh Péter-díj a legtehetségesebb fiatalnak, s még hosszasan folytathatnánk. Ahogy a sikertörténet része az is, hogy a fesztivál kedvéért nem egy új csoport jött létre, de a színpadi műfajok is szinte teljes mivoltukban prezentálták magukat a két helyszínen. Így elfért a klasszikus népszínmű mellett a hagyományok felelevenítése, a bohózat, de még a musical is. Jötték hetvenes éveiket taposó öregemberek, tizenéves kamaszok, s talán en-

nél is lényegesebb, hogy nem voltak restek egymás előadásait megnézni. Szóval igazi nagy család kovácsolódott össze, akik már 2012. december 8-án elhatározták, hogy török vagy szakad, egy év múlva újra találkoznak. Tizennégy éve ismervén őket, ebben senki nem tudja őket megakadályozni.

Juhász Dósa János

Forrás: <http://www.felvidek.ma/felvidek/kultura/41135-a-xv-egressy-beni-orszagos-szinjatszo-fesztival-ele>

Fesztiválunk fővédnöke: **BALÁZS PÉTER**

Felvidéki emberként egy-egy magyar színészt leginkább a tévéből ismerem meg régebben. A művészek színházi alakításait csak elvétve láthattam, szintén tévéközvetítésben, ezért az elkoptatott bakelitlemezeken kívül valóban a tévé az a fórum, amely egy-egy színésztől összegyűjtött emlékei-

met meghatározta.

Ha Balázs Péterre gondolok, először jellegzetes hangja jut eszembe. A Ringasd el magad a Képzelt riportból meg a három taplnyaló főúr egyike Szörényi és Bródy feledhetetlen rockoperájában. Aztán továbbso-

némi suttymban szerzett adattal a wikipédiáról: a karatézó Linda, minden kamaszlány álma mellett is ő áll higgadtan segítőként; de ő bújít a nagy ho-ho-horgász festett figurája mögé is; ő kölcsönözte a magyar hangot Hercule Poirot (David Suchet) finom kis fintorához, ahogy egy-egy újabb zseniális büntényt elmagyaráz; az örökmozgó-örökmorgó Louis de Funés is sokszor beszélt az ő hangján. Gyerek- és kamaszkorom egyik kedves szeletkéje ez a karakteres, azonnal felismerhető hang – nélküle nem lehetett volna az adott figura az, aki volt: szeretetre vágyó, kétségbeesett rocker, intrikus, gyáva főúr, higgadt rendőr, önmaga értékeit elismerő belga mesterdetektív, vagy izgága, kissé

nevetséges francia mitugrász. Neki is köszönhető, hogy rekeszizmaink mozgásban voltak, hogy nevetgettünk, neki köszönhető számos önfeledt perc és sok emlék. Ringassuk hát el magunkat újra meg újra az ő hangjával.

Kozsár Zsuzsanna

A Lakoma fesztiválújság szerkesztősége köszöni Balázs Péternek, hogy elvállalta az ideai fővédnökséget, és jó szórakozást kíván.

A szolnoki Szigligeti Ede Színház

SZVORÁK ZSUZSA, a Mics Károly-díj várományosának méltatása 2013-ban

Nehéz, de ugyanakkor megtisztelő feladat számomra, hogy a mai díjátadó ünnepségen én méltathatom Szvorák Zsuzsa közéleti tevékenységét. Nehéz azért, mert – mint pedagógus, színházi rendező és közéleti személyiség – tevékenysége olyan sokoldalú és gazdag, hogy a rendelkezésre álló rövid időben bizony elég nehéz összefoglalni.

De megtisztelő és örömteli számomra, mert mindez azt bizonyítja, hogy annak idején, jó 15 éve jól választottunk, amikor Zsuzsát felkértük, vállalja el a Csemadok Füleki Alapszervezetének elnöki posztját. Abban az időben bizony Füleken nem egészen úgy mentek a dolgok a magyar kultúra háza táján, ahogy azt szerettük volna. Akadozott a jó szervező és irányító munka, hiányzott a céltudatos tevékenység. Zsuzsa a felkérést elvállalta, és onnantól kezdve gyökeresen megváltozott a kulturális élet Füleken. Nagyötlet volt a Csemadok vezetőségébe beválasztani a városban működő civil szerveződések, kulturális csoportok képviselőit. Ezzel úgy mond sikerült két legyet ütni egy csapásra, hiszen így Füleken megvalósult a különböző szerveződések összefogása, az együttgondolkodás, az egymás munkájának tiszteletben tartása, ami pozitív fejlődést indított el a város kulturális életében. Jöttek az ötletek, elképzelések, és az eredmények nem vártak soká magukra. Számos, a mai napig tar-

tó kulturális esemény indult útjára Füleken. Hogy csak néhányat említsünk: a március 15-i ünnepségek, a magyar forradalom és szabadságharc mártírjairól való megemlékezések, szüreti fesztiválok, Ringató program, Örvendezzünk, ünnepváró fesztivál, különböző előadások, események, mesedélelőtök a magyar ház udvarán. Eközben egyre nagyobb igény mutatkozott egy saját épület megszerzésére, hogy az öntevékeny kultúrának saját háza legyen a városban. Ebben is oroszlánrésze van Zsuzsának, hogy a kilencvenes évek végén közös összefogással létrejött a füleki Magyar Közösségi Ház. Szvorák Zsuzsa a mai napig a Csemadok Füleki Alapszervezetének elnöke, közben volt országos alelnöke és választmányi tagja is a Csemadoknak.

Közéleti munkája viszont korántsem merül ki a Csemadoknál, hiszen több mint negyedszázada tevékenykedik aktív pedagógusként, színházi rendezőként és az utóbbi években egyike a nógrádi régió legnépszerűbb politikai

személyiségeinek. Már alapiskolai tanárként és könyvtári alkalmazottként is rendszeresen gyermek- és ifjúsági programokat szervezett, felkarolta és támogatta a fiatal tehetségeket. Több éven keresztül párhuzamosan vezette és rendezte az alapiskola és a gimnázium mellett működő diákszínjászó csoportokat, a Zsibongót és az Apropót, melyek az országos fesztiválokról, a Duna Menti Tavaszról, a Jókai Napokról rendszeresen díjjal – gyakran nivó-, illetve fődíjjal – tértek haza. Számos rendezői díj tulajdonosa, Kulcsár Tibor-díjas felkészítő tanár, és a tehetségek felkarolásáért és gondozásáért járó Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége díjának tulajdonosa is. Újszerű, ötletgazdag színházi munkája a nyolcvanas évek közepétől kezdve a mai napig töretlen. Diákszínjászói közül többen is a színjászással kapcsolatos pályán helyezkedtek el rendezőként, amatőr színészként, sőt színművészként is. Diákjaival rendszeresen részt vesz a Tompa

Mihály Országos Vers- és Prózamondó Versenyen Rimaszombatban, valamint a Szép magyar beszéd kassai megmérettetésén. A diákok számára rendszeresen nyári olvasótáborokat szervez. Aktívan bekapcsolódik a gimnázium életébe, rendhagyó órákat, előadásokat szervez, ünnepi műsorokat rendez. A tanórák során előszeretettel és sikerrel alkalmaz drámapedagógiai módszereket.

Ebben az évben az Apropó mellett a Gimnázium diákjaival ismét útjára indította a Zsibongó színjászó csoportot. Szvorák Zsuzsa gazdag közéleti és pedagógiai tevékenysége valamenyiünk számára példaértékű. A legkevesebb, amit tehetünk, hogy fejet hajtunk előtte, köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki áldozatos munkájáért, és egyben kívánjuk, hogy a következő években is legyen ereje mindahhoz a munkához, amit közösségünkért vállal és tesz.

Zsuzsa, köszönjük!

Galcsik Károly

Fülek, 2013. november 3.

a KGSZT bemutatja

Morris Panych**TÖRTÉNET A HETEDIKEN**

c. drámáját

Rendezte:

Bodon Andrea

A kortárs kanadai drámaíró darabját tarthatjuk társadalomkritikának is, de a valódi dráma egzisztenciális alapkérdésekkel foglalkozik. A remek párbeszéd, a helyzet- és jellemkomikumból adódó lehetőségek felhőtlen szórakozást kínálnak, ám bőven adódik alkalom a tünődésre, önreflexióra is.

Történet a hetedik – mondja a cím, és valóban egy bérház hetedik emeletén játszódnak a dolgok, ám az eredeti, angol cím hét történetre is utalhat, hét különböző viselkedési sztereotípiára, mellyel főhősünk szembesül. Ő az a főszereplő, aki a bérház hetedik emeleti párkányán áll, talán ugrani készül, talán csak nem tudja, merre kellene megtennie a következő lépést. Lehet, hogy magányra vágyik, hogy döntésre juthasson, lehet, hogy épp embertársai támogatására lenne szüksége. De a lakók, akikkel meg-

ismerkedik, szintén értelmetlenné és különössé tették saját világukat. A segítség végül megérkezik, de a nézők számára több megoldási lehetőséget, különféle értelmezési módokat kínál. És mielőtt a nézők „szétoszolnának és hazamennének, mert nincs itt semmi látnivaló“, mindenki eldöntheti magában, vajon mi történt nevenincs főhősünkkel, honnan indult, hova jutott, és hogyan hatottak rá a hetedik emelet érdekes lakói.

Szereplők:

Férfi	Bazár György
Charlotte	Nagy Emese
Rodney	Gerényi Ervin
Jennifer	Kovács Boglárka
Leonard	Gzaboczky Szabolcs
Marshall	Bók Attila
Joan	Illés Csenge
Michael	Főző Péter
Rachel	Petrík Csenge
Bonnie	Tóth Emese
Al	Tancer Tamás
Wilson nővér	Vajner Csilla
Lillian	Krausz Tímea
Első	Szabó Dániel
Második	Zsarnai Zsófia

Díszlet

Komjáti Zsolt
Balogh Judit
Konkoly Tamás
Pásztor Dénes

**Hang
Fény**

Konkoly Tamás
Pásztor Dénes
Jakab Orsolya

A galántai Tsízió Diákszínpad

Csoportunk, a Galántai Tsízió Diákszínpad 17 éve létezik, de színjátszással kb. 10 éve foglalkozunk. Azelőtt szerkesztett műsorokat adtunk elő. Az évenként megújuló csoportban van most egy mag, akik már gyermekszínházi korszakuktól kezdve aktívan szerepelnek. Tavaly közülük alakításdíjat, legutóbb pedig rendezői díjat kaptak a Jókai Napokon.

Szezsibe hozott darabunk címe *Kamaftu*, témája napjaink kényes kérdését feszegeti: a meg nem értést, az intoleranciát. A bigott nézetek, a gőgös gondolkodás, az előítélet még manapság is drasztikusan szét tudja szakítani az egymást szerető fiatalokat. Hogy mennyire foglalkoztatja ez a téma a fiatal korosztályt, bizonyítja ezt a 18 éves szerző, Hrisztov Tamás és a darab 17 éves rendezője, Bergendi Barnabás.

A produkció egyedi műfaját tekintve, a csoport felkérést kapott a darab a komáromi Jókai Napokon való előadására, versenyen kívül.

Hrisztov Tamás: *Kamaftu*

A szerző a budapesti drámaiszkola diákja.

A történet középpontjában egy nacionalista beállítottságú magyar család áll, melybe beleszökken egy cigánylány. A rendező, Bergendi Barnabás ezt mondja a darabról: „Arra voltam kíváncsi, hogyan állja meg a helyét a magyarországi viszonyokra írt történet nálunk. Más megfogalmazások születtek, mint az eredeti előadásban, a szereplők belső monológjai is egészen mások.”

Az érzéseknek nem lehet parancsolni – tapasztalja meg Mátyás, a történet főszereplője, aki beleszeretett egy cigány leányzóba. Családja azonban konkrétan elképzelte, milyen nő illene hozzá.

Magyar családba magyar menyegzőt, magyar zenét, magyar ételt –hát persze, hogy magyar nőt szántak neki...

Forrás: Visszhang, a Jókai Napok lapja

Tizenhárom Komédiás Színjátszó kör bemutatja

Móricz Zsigmond: Dinnyék

Dinnyecsősz
Tengeri csősz
Szépasszony
Csúnya asszony

Varga Tibor
Spisák Imre
T. Almási Edit
Ureczky Klára Tünde

Rendezte: Técsyné Almási Edit

**Tizenhárom Komédiás Színjátszó Kör –
Hidasnémeti**

Gyermekként mindenki álmodozik arról, mi lesz majd, ha felnőtt. „Tűzoltó leszel, s katoná, vadakat terelő juhász“ – és vagy azok lettünk, vagy valami teljesen más.

A színjátszó kör életre hívásával sokunk álma valósult meg 1997-ben. Nem volt egyszerű, hiszen a településen nem voltak hagyományai a színjátszásnak. Öt ember lelkesedése vezetett el odáig, hogy később az igazi névadás is megtörtént, és lettünk Tizenhárom Komédiás Színjátszó Kör.

A település egyetlen kulturális intézménye a Művelődési Ház és Könyvtár, mely barátságos és otthonos környezetével méltó színtere Hidasnémeti gazdag kulturális életének. Több közösség mellett otthona a Tizenhárom Komédiás Színjátszó Körnek is.

• Az amatőr színjátszás összetett művészeti
• ág. Egységet alkot a színészet, a rendezés,

a dramaturgia, a díszlet- és a jelmeztervezés. Ezt az egységet közösségünk tagjai – jelenleg 8 fő – alkotják. Az alkotás, a játék mellett az együttlét, a közösség, a szabadidő kellemes eltöltése kikapcsolódást jelent a mindennapi gondok elől. A színészi alakítás adja meg a játék örömeit. Szerepeinkben lehetünk szépek, jók, erősek, okosak, humorosak, hősszerelmek: úgy, ahogy megálmodtuk. A csoport sokszínűségét bizonyítja, hogy többféle műsorral szórakoztatjuk közönségünket.

Az ünnepi megemlékezések, a kacagtató színdarabok, a gyerekeknek szóló műsorok mellett a zenélés, éneklés is sikerélményt jelent kis csapatunknak.

Hidasnémeti Község Önkormányzata 2007-ben „Hidasnémetiben a Közművelődésért“ díjat adományozott a színjátszó csoportnak.

Técsyné Almási Edit

Fókusz Diákszínpad

A több mint négy évtizede létező Fókusz Gyermekszínpad időközben középiskolássá vált tagjai 2012-ben alapították meg a Fókusz Diákszínpadot, mely az új évadra Arany János Ágnes asszony című balladájával készült. Az előadás több fesztiválon is szerepelt, a komáromi Jókai Napokon, az amatőr színjátszók találkozóján a Zsámbéki Színházi Bázison és másutt.

A zsámbéki programot értékelő Jászay Tamás a színhaz.hu magyar színházi portálon a következőt írta a Fókusz produkciójáról:

„A játék fegyelmezettsége és pontossága fog meg elsősorban a dunaszerdahelyi Fókusz Diákszínpad *Ágnes asszony* című előadásában (rendező: Jarábik Gabriella). Az Arany-ballada sűrű izgalma ugyan némileg elszivárog a közbeiktatott mondókáktól és más vendégszövegektől, de a produkció képisége és

igényes, a három fiú szereplő által válogatott és élőben előadott zenei anyaga komoly értéket hordoz. „Egyötletes” az előadás, bár ez most dicséret: végtelen hosszú fehér lepedőt hordoznak a lányok, amiből kezeik között lesz, mondjuk, a falusi asszonyok fejkendője, de lehet belőle a patk futó habja, no meg a fehér lepel, véres lepel, mégis akkor működik a legizgalmasabban, amikor a játszók a teljesen üres teret változatos és váratlan térformákba szervezik a segítségével. A balladától alapvetően idegen a melodramatikus, szenvelgő hangütés, ezen kellene-lehetne tompítani, hogy az eredmény igazán nagyot üssön.“

A Jókai Napok értékelésében az Új Szó hasábjain ez olvasható a dunaszerdahelyi csoportról Horváth Gergő tollából:

„A dunaszerdahelyi Fókusz Diákszínpad Arany János Ágnes asszony című

balladájával mérettetett meg. A társulat jó érzékkel választott alapanyagot, s nemcsak azért, mert a fesztivál idei előadásai között nem volt az övékéhez hasonló, hanem azért is, mert – több csoport idei megalomán tendenciájával szemben – minden percet maximálisan kihasználtak.

Az előadás rendezője, Jarábik Gabriella és a szerdahelyi csoport vizuálisan erős, víziókkal kommunikáló előadása kifejező, és a téma komolysága ellenére valahogy fiatalos tudott maradni. A színpadi képek az élőzenei kíséret mellett finoman folytak át egymásba, így végül is koherens egésszé formáltak az egyébként színpadon szétesésre alkalmas balladát. A Fókusz Diákszínpadon látszott, hogy a kivitelezés fontos számukra, felkészültek és precízek voltak, és bár előadásuk némileg kibújt a színészi kvalitások ellenőrizhetősége alól, ezt nem alibiből tette, hanem egy egységes színpadi koncepció nevében. A

fesztivál zsűrije ennek megfelelően a legjobb rendezés díjával jutalmazta Jarábik Gabriella munkáját.“

Forrás:

<http://www.vmkds.sk/index.php/hu/kozossegeink/csoportok/fokusz-gyermekszinjatszso-csoport/126-a-fokusz-gyermekszinpad-2012-es-evi-tevekenysegenek-ertekelese>
<http://szinhaz.hu/videk/53167-epika-drama-es-egy-kis-lira-jaszay-tamas-beszamolozsambekrol>
<http://ujsoz.com/online/kultura/2013/06/17/kiegyensulyozott-szinvonol>

Szereplők:

Bondor Borbála, Boráros Lilla, Gajdosik Diana, Katona Dóra, Katona Eszter, Németh Dóra, Otil Petra, Süke Dóra, Touati Karen

Zenei kíséret:

**Boráros Márton, Süke András,
Ollé Dávid
Fénytechnika
Süke István**

**Színpadra állította és rendezte:
Jarábik Gabriella**

Fiatalok a tornaljai színpadon

Október kilencedikén, a Városnapok keretén belül fontos eseményre került sor a tornaljai amatőr színjátszás életében. Több évtizedes csend után ismét saját színházi előadásnak tapsolhatott a zsúfolásig megtelt nézőtér a helyi művelődési központban.

Utoljára valamikor a hetvenes években működött amatőr színjátszó kör a városban, de hogy eljutottak-e a bemutatóig, arra már Pusko Gábor, a Városi Művelődési Központ igazgatója sem emlékszik. Tény, hogy évtizedekig csak a kassai Thália, alkalmanként a komáromi Jókai Színház egy-egy előadásával találkozhatott a tornaljai és környékbeli színházkedvelő közönség. Miután a Parapács népi zenekar az elmúlt évben sikert sikerre halmozott, s a Felszállott a páva jóvoltából országos hírnevet szereztek maguknak, az igazgató úgy gondolta, hogy érdemes lenne a helyi színjátszást is feltámasztani. De hiába hirdette meg, hogy amatőr színjátszókat keres, jelentkező nem akadt. Pedig rendező már volt kinézve az akkor nem túl elfoglalt Lax Judit színművész személyében.

Tavasza után fordult a kocka, több gimnazista is megkereste az igazgatót,

hogy szeretnének színikört létrehozni, Lax Judit viszont akkorra már jelentős szerepeket kapott a Tháliában. A színiköralapítás mégsem maradt el, a kultúrház ugyanis jó kapcsolatokat ápol az ózdi művelődési intézményekkel, s az ottani Zenés Színház rendezője, Béri László vállalta, hogy foglalkozik a tornaljai fiatalokkal. Eredetileg kizárólag a játékra s a közös foglalkozásokra helyezték a hangsúlyt, nem is terveztek konkrét előadást, de idővel kedvet kaptak hozzá, s végül több szövegkönyv közül a választás Marth P. Ildikó Kukás guru című bohózatára esett.

A színikörnek nyolc tagja van, köztük több vers- és prózamondó is akad (Varga Tamás, Jeriga Enikő), s a többnyire harmadikosok mellett hárman (Varga Tamás, Laboda Ákos és Radics Rudolf) már az idei tanévben érettségiznek. A Kukás guru c. előadás a bemutatón zsúfolt házat vonzott, s a közönség vastappsal köszönte meg az ifjú színjátszók teljesítményét.

Jdj

Forrás: <http://gomorilap.sk/cikkek/Fiatalok-a-tornaljai-szinpadon/1380>

A Tornaljai Városi Művelődési Központ színtársulata bemutatja:

Marth P. Ildikó:

Kukás guru

bohózat egy felvonásban

Szereposztás:

Kukás guru - Csuhaj Sándor
 Imre - Varga Tamás
 Times - Varga Barbara
 Papuska, betörő - Radics Rudolf
 Judit, szakácsnő, betörő - Jeriga Enikő
 Postás, szakács - Laboda Ákos
 Polgármester, rendőr, Szabó János - Kökény Dániel
 Sára - Görgei Orsolya

Rendező:
 Béri László

A történet:

Dezső, a kukás, kiállhatatlan felesége elől menekül, s így a véletlen folytán lehetősége nyílik, hogy szinte a semmiért pénzt keressen. Kap is az alkalmon, amikor Imre indiai gurunak öltözteti be, hogy saját feleségét, Timest, aki egy konzervatív, vallásos nő, kijátssza. Ő minden erejével a gurut várja, és erre buzdítja ismerőseit, barátait, alkalmazottait. Eközben azonban megjelenik Judit, Imi szeretője, aki fenyegetőzik és számon kéri kedvesét, hogy miért nem jelent meg a randijukon. Imre egyre inkább belebonyolódik a hazugságokba és végül megérkezik Szabó János valóságos indiai guru is.

Városi Művelődési Központ, 2013. október 9. (szerda), 18:00 ó.

A belépés díjtalan!

A fesztivál névadója EGRESSY BÉNI

Csupán harminchét évet élt, ám ebbe az életbe annyi fért bele, amennyire másnak kétszer akkora idő kellene. Belefértek merész álmok, belefértek hóbortos vágyak és belefért minden igyekezet ezek megvalósítására. Egressy Béni bátran szembe mert szállni a környezet elvárásaival, a maga útját járta, akkor is, ha csupa szakadék mellett, sziklás talajon botorkálva kellett lépkednie. A műzsák vonzották, az irodalom, a színpad, a zene, amolyan színházi mindenés volt: énekelt, játszott, írt, fordított.

Egressy Béni – eredeti nevén Galambos Benjámín Sajókazincon született 1814-ben. Apja református lelkipásztor volt. Iskoláit Miskolcon és Sárospatakon végezte, tanító lett. Szepsiben az 1830-as években működött oktatóként. Testvére, Egressy Gábor példája nyomán vándorszínésznek állt, 1834-ben a kassai és a kolozsvári társulattal lépett fel, de tanult zeneelméletet és nyelveket is. 1838-ban Olaszországba ment, hogy énekelni tanuljon. 1843-ban került a pesti Nemzeti Színházba karénekesként.

Már 1840-től foglalkozott zeneszerzéssel, ő volt Petőfi Sándor verseinek első megzenésítője és számos népies műdal szerzője. Legnagyobb sikerét Vörösmarty Mihály *Szózat* című versének megzenésítésével aratta, amelyet 1843. május 10-én mutattak be a Nemzeti Színházban.

Foglalkozott színművek, operaszövegek írásával és fordításával is, 50-nél

több színdarabot és 19 operalibrettót fordított le magyarra. Ő volt Erkel Ferenc egyik librettistája, ő írta a *Bátori Mária* és az 1844-ben bemutatott *Hunyadi László* szöveggönyvét. Katona József drámáját, a *Bánk bánt* is átdolgozta librettónak, és nem sokkal halála előtt átadta Erkelnek. Az opera bemutatójára csak 1861. március 9-én került sor.

Részt vett az 1848-49-es szabadságharcban, Kápolnánál meg is sebesült. 1849 szeptemberében honvéd főhadnagyként ott volt a komáromi vár védői között. Itt írta a *Klapka-indulót*. A szabadságharc leverése után Klapka György menlevelével szabadult, és visszatért a színpadra.

Elhatalmasodó tüdőbetegsége miatt 1851-ben, harminchét évesen halt meg Pesten. Szepsiben méltóképp őrzik emlékét. Szobra, Ferenc György szobrászművész alkotása a katolikus templom előtti téren áll, nevét az országos színházi fesztiválon kívül a város két magyar vegyeskarának egyike is viseli.

-kzs-

Forrás: wikipédia

...visszapillantás a tavalyi fesztiválra...

Fotók: Hanesz Júlia

Csütörtöki Lakoma

A XV. Egressy Béni Országos Színháztalálkozó Fesztivál lapja

Szerkesztő: Kozsár Zsuzsanna

Tördelő: Hanesz Júlia

